

IN MEMORIAM

ПОЧИНА М-Р ЈАКИМ ЗИМОСКИ,
дипл. шум. инж. (1932—1984)

По тешко и кратко боледување на 20. XII. 1984 година престана да чука благородното срце на м-р Јаким Зимоски, дипл. шум. инж., генерален директор на РО „ТРЕСКА“ — „СТРАШО ПИНЦУР“ — Кавадарци. Во овој миг згасна животот и засекогаш отиде од нашите редови еден предан и комплетно изграден шумарски стручњак, педагог и раководител од областа на шумарството и преработката на дрво, другар, колега и примерен сопруг и родител. Тоа е ненадоместива и тешка загуба за структурата, организацијата која во моментот ја раководеше, Меѓуопштинското друштво на инженерите и техничарите по шумарство и индустрија за преработка на дрво — Кавадарци, општествено-политичките организации чиј активист беше, а најголема и ненадоместива празнина останува во неговото семејство.

Починатиот Јаким е роден на 27. II. 1932 година во с. Пештани — Охрид. Своето образование го оформува со дипломирањето на Земјоделско-шумарскиот факултет, Отсек шумарство во Скопје, а магистрира 1980 година на Шумарскиот факултет во Белград, на дисциплината хортикултура и озеленување на населби и населени места.

По дипломирањето се вработува во претпријатието за уредување на порои во Струга, потоа поминуван а работа во Заводот за уредување на шуми во Скопје. Најголем дел од својот работен век го поминува како професор во Лозаро-шумарското училиште „Иво Рибар — Лола“ во Кавадарци. Долго време беше и директор на овој училишен центар. Под негово раководство овој училишен центар повеќепати беше реорганизиран, со цел што подобро да се оспособи заради формирање на средно-стручен кадар, кој ќе може успешно да се вклучи во практиката. Притоа покажа голема умешност и способност.

Од 1983 година е избран за директор на РО (Дрвно-индустриски комбинат) „ТРЕСКА“ — „СТРАШО ПИНЏУР“ — Кавадарци. И на ова работно место покажа дека има наклоности кон организирање и раководење со работната организација, но, кртко беше времето за докажување, бидејќи на ова работно место го затече неумоливата и подмолна болест.

Смртта колегата Јаким Зимовски физички го оттргна од средината каде што живееше и работеше во времето и годините кога почна да дава најголем придонес во работата за која беше задолжен. Неговото богато искуство индиректно се вградуваше во струката преку неговите ученици, кои секогаш ги советувааше да бидат добри и предани работници и своето стручно оформување да го обликуват само преку беспрекорна подготовка и учење уште во училиштето, а надградбата да ја надополнуваат преку работа во практикат.

Нјголемиот дел од краткиот работен век, Јаким го помина во педагошката практика, каде што беше изразито активен во подготовката на средно шумарскиот и дрво-преработувачкиот кадар. Тој настојуваше од своите ученици да создаде што подобри стручњаци и добро изградени морално-политички младици. Починатиот Јаким во Шумарскиот училищен центар беше еден од главните иницијатори за оформување средно стручен кадар со разни профили, потребни за шумарската, хортикултурната и дрвопреработувачката практика. Тој даде голем придонес во развојот на озеленувањето на населби и населени места. Под негово раководство озеленети се голем дел од површините околу Кавадарци, каде што е вградено и неговото богато стручно искуство и знаење од оваа дисциплина, кое ќе не потсетува на неговото постоење, неговата трудољубивост и ентузијазам.

Починатиот Јаким беше, истот ака, неуморен во активностите за збогатување на наставата, за опремување на училиштето со посебни нагледни средства, за поврзување со стопанството, како и со научните институции. Добро ги познаваше сопствените и афинитетите на своите соработници и ги упатуваше на такви работни задачи за кои сметаше дека тие имаат желба, наклоност и изгледи, за работа, во што успевааше. Покажа одредени афинитети и во производството, но, на овој план немаше доволно време да се докаже, бидејќи неговата активност беше многу кратка и прекината со смртта.

Покрај активностите во професионалниот позив, тој беше активен и во низа друга општествено-политички и стручни организации. Беше еден од иницијаторите и активистите во оформувањето на Заедницата на шумарските и дрво-преработувачките училишта и училишни центри на СФРЈ, каде што активно и редовно работеше сè до одењето од педагошката дејност. Беше член на Извршниот совет на Собранието на Општината Кавадарци, потоа беше и претседател на Одборот за просвета при Собранието на Општината Кавадарци, заземаше и други општествено-политички одговорни должности. Беше доста активен во стручното Меѓуопштинско друштво на инженерите и техничарите по шумарство и индустрија за преработка на дрвно — Кавадарци.

За својата плодна стручно-професионална и општествена активност доделени му се бројни признанија од сојузно, републичко и општинско значење. Меѓу нив може да се споменат следните:

— Во 1981 година Претседателството на СФРЈ го одликува со Орден заслуги за народ со сребрена ѕвезда;

— Републичкиот совет при Републичкиот комитет за наука и образование го прогласи за особено истакнат педагошки работник;

— Собранието на општина Кавадарци, за неговата беспрекорна работа и постигнатите успеси во целокупната професионална и општествена активност му ја додели наградата „Седми септември“, која е највисоко општинско признание и се доделува на заслужни граѓани по повод денот на ослободувањето на Кавадарци 7 септември;

— Доделени му се и низа признанија од Заедницата на шумарските и дрвопреработувачките училишта и училишни центри на СФРЈ;

Јаким Зимоски засекогаш физички заминува од нашата средина, но, меѓу нас, неговите оклеги, засекогаш останува неговата скромност, инвентивност, работливост, креативност и трудољубивост, како примерен работник, а во прв ред човек и стручњак. Неговото постоење е вградено во срцата на неговите ученици, колеги и блиски пријатели, а посебно во семејството. На него ќе се сеќаваме рпеку вечно оставените траги втиснати во подигнатите зелени површини, каде што ја покажа својата стручност и творечки ентузијазам, остануваат неговите бројни елаборати за озеленување, неговиот магистарски труд, аналитичката студија на зелените површини во Кавадарци, како и бројните трудови во стручната публикација на Шумарскиот училишен центар „Иво Рибар — Лола“ „Шумарски билтен“.

Нека му е вечна слава и му благодариме за сè што направи, постигна и остави зад себе во струката, средината каде што се движеше и семејството.

К. Ангелов — Т. Георгиев